

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ กรมการจัดหางาน กลุ่มตรวจสอบภายใน โทรศัพท์ ๐ ๒๒๔๕ ๒๔๒๑

ที่ รง ๐๓๑๗/ ๑๑๘๐๐๓/๒ วันที่ ๙ ตุลาคม ๒๕๖๑

เรื่อง กำชับการปฏิบัติราชการเกี่ยวกับการใช้รถราชการ

เรียน หัวหน้าผู้ตรวจราชการกรม ผู้อำนวยการสำนัก/กอง จัดหางานจังหวัด เลขานุการกรม ผู้อำนวยการศูนย์ ผู้อำนวยการสำนักงานจัดหางานกรุงเทพมหานครพื้นที่ ๑ - ๑๐ และหัวหน้ากลุ่มพัฒนาระบบบริหาร

ด้วยปรากฏข่าวในหนังสือพิมพ์กรณีศาลมีคำพิพากษาจำคุกเจ้าหน้าที่ของรัฐ ฐานใช้อำนาจในตำแหน่งโดยทุจริตอันเป็นการเสียหายแก่รัฐ จากการนำรถราชการไปใช้ในการกิจส่วนตัว ประกอบกับในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑ กลุ่มตรวจสอบภายในได้เข้าตรวจสอบการใช้รถราชการพบว่า บางหน่วยงานมีระบบการควบคุมการใช้รถราชการยังไม่เพียงพอ และปฏิบัติไม่ถูกต้องตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยรถราชการ พ.ศ. ๒๕๒๓ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ดังนี้

๑. จัดทำใบขออนุญาตใช้รถ (แบบ ๓) ไม่ครบทุกครั้งที่มีการใช้รถราชการ ระบุรายละเอียดและลายมือชื่อผู้อนุมัติไม่ครบถ้วน
๒. บันทึกรายละเอียดการใช้รถราชการ (แบบ ๔) ไม่ครบถ้วน ไม่เป็นปัจจุบัน และไม่สอดคล้องกับใบขออนุญาตใช้รถ (แบบ ๓)
๓. บันทึกรายละเอียดการซ่อมบำรุง (แบบ ๖) ไม่ครบทุกคัน
๔. มิได้สำรวจและกำหนดเกณฑ์การใช้สิ้นเปลืองน้ำมันเชื้อเพลิงของรถทุกคันปีละ ๑ ครั้ง
๕. การขออนุมัติเบิกค่าวัสดุเชื้อเพลิงและหล่อลื่นมิได้แนบใบแจ้งหนี้และใบส่งจ่ายน้ำมันเชื้อเพลิงที่ระบุหมายเลขทะเบียนรถประกอบการเบิกจ่าย

ดังนั้น เพื่อให้การปฏิบัติราชการของกรมการจัดหางานเป็นไปด้วยความถูกต้องตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยรถราชการ พ.ศ. ๒๕๒๓ และที่แก้ไขเพิ่มเติม จึงขอให้ท่านกำกับดูแล ควบคุม และตรวจสอบการใช้รถยนต์ราชการที่อยู่ในความควบคุมและรับผิดชอบให้เป็นไปตามกรอบของระเบียบอย่างเคร่งครัด โดยคำนึงถึงกิจการอันเป็นส่วนรวมของกรมการจัดหางาน หรือเพื่อประโยชน์ของทางราชการเป็นสำคัญ

จึงเรียนมาเพื่อทราบและถือปฏิบัติ

(นายสุชาติ พรชัยวิเศษกุล)
รองอธิบดี รักษาราชการแทน
อธิบดีกรมการจัดหางาน

ข่าวสด

ศาลสั่งจำคุก 5 ปี ผอ.สถานพินิจฯพิจิตร เอารถหลวงไปใช้ทำธุระส่วนตัว

วันที่ 4 ตุลาคม 2561 - 19:27 น.

ศาลสั่งจำคุก ผอ.สถานพินิจฯพิจิตร 5 ปี กรณีนำรถหลวงไปใช้ทำธุระส่วนตัว ซึ่ใช้อำนาจในตำแหน่งโดย
ทุจริตอันเป็นการเสียหายแก่รัฐ ตั้งกรรมการสอบวินัยร้ายแรงเมื่อปี 2560 ขณะนี้อยู่ระหว่างสรุปผล คาด
ลงมติในปลายเดือนต.ค.นี้ ผิดจริงเจอไล่ออก-ปลดออก

นางนุสรา แสนนาม ผอ.สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและ
เยาวชนจังหวัดพิจิตร

เมื่อวันที่ 4 ต.ค. ผู้สื่อข่าวรายงานว่า จากกรณีที่ นางนุสรา แสนนาม ผอ.สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและ
เยาวชนจังหวัดพิจิตร ฐานใช้อำนาจในตำแหน่งโดยทุจริตอันเป็นการเสียหายแก่รัฐศาลอาญาคดีทุจริตและ
ประพฤติมิชอบภาค 6 พิพากษาจำคุก 5 ปี กรณีนำรถหลวงไปทำธุระส่วนตัวในวันหยุดราชการ ขณะดำรง
ตำแหน่ง ผอ.สถานพินิจฯจังหวัดเพชรบูรณ์ว่า

ซึ่งเรื่องดังกล่าวเกิดขึ้นเมื่อปี 2551 สมัยที่นางนุสรา เพิ่งย้ายไปเป็นผอ.สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและ
เยาวชนจังหวัดเพชรบูรณ์ และสั่งใช้รถส่วนกลางของสถานพินิจฯ รับส่งเช้า-เย็น ระหว่างโรงแรมที่พักและ
สถานพินิจฯ ในระยะทาง 1 กิโลเมตร และใช้รถส่วนกลางทำธุระส่วนตัว

โดยร้องเรียนไปที่คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ (ป.ป.ท.) ซึ่งป.ป.ท.ก็ส่งเรื่องไปที่
คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (ป.ป.ช.) ก่อนส่งฟ้องศาล และศาลมีคำพิพากษา
จำคุก 5 ปี

ด้าน นายสหกรณ์ เพ็ชรรินทร์ อธิบดีกรมพินิจฯ คุ้มครองเด็กและเยาวชน กล่าวว่า ในส่วนของการสอบสวน
ความผิดทางวินัย กรมพินิจฯตั้งคณะกรรมการสอบวินัยร้ายแรงเมื่อปี 2560 ขณะนี้อยู่ระหว่างสรุปผลสอบ
คาดว่าจะเสนอคณะกรรมการกระทรวงยุติธรรมลงมติได้ภายในปลายเดือนต.ค.นี้ หากมีความผิดวินัย
ร้ายแรงจริงก็มีโทษ 2 อย่าง คือ ไล่ออกหรือปลดออก

ทั้งนี้ ข้อมูลที่นางนุสราให้ถ้อยคำไว้กับคณะกรรมการสอบสวนว่า เส้นทางระหว่างที่พักและสถานที่ทำงานไม่
มีรถประจำทาง ซึ่งสถานพินิจฯจังหวัดเพชรบูรณ์ ไม่ใช่สถานแรกรับและไม่มีการควบคุมตัวเด็ก จึงไม่มี
บ้านพักข้าราชการ แต่ข้าราชการสามารถเบิกค่าเช่าบ้านได้

โดยตำแหน่งผู้อำนวยการจะไม่มีรถยนต์ประจำตำแหน่งและไม่มีค่ารถยนต์ให้ ถือเป็นความรับผิดชอบส่วนตัวที่จะต้องหารถมาทำงานและออกค่าใช้จ่ายเอง เมื่อนำรถส่วนตัวมาใช้ก็ถือว่ามีความผิด ซึ่งระเบียบและกฎหมายก็ได้ระบุชัดเจนห้ามใช้ทรัพยากรของทางราชการโดยไม่ชอบ

นอกจากนี้ การสอบสวนคดีอาญากับการสอบวินัยเป็นคนละทางกัน แต่มีคำพิพากษาบางส่วนที่เชื่อมโยงกับ พ.ร.บ.ข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 เรื่องคุณสมบัติการเป็นข้าราชการ หากศาลมีคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกก็ถือว่าขาดคุณสมบัติการเป็นข้าราชการ แต่ขณะนี้คดียังไม่ถึงที่สุด นางนุสรายังสามารถใช้สิทธิอุทธรณ์และฎีกาได้

ผอ.สถานพินิจเจอโทษคุก 5 ปี ใช้ 'รถหลวง' ทำธุระส่วนตัว

คนขับรับส่งเสาร-อาทิตย เหตุเกิดตอนอยู่เพชรบูรณ์

คดีตัวอย่าง อดีต ผอ.สถานพินิจ และคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดเพชรบูรณ์ ถูกศาลอาญาคดี ทุจริตและประพฤติมิชอบภาค 6 สั่งจำคุก 5 ปี ตาม ม.151 ฐานใช้อำนาจในตำแหน่งโดยทุจริตอันเป็นการเสียหายแก่รัฐ หลังนำรถหลวงไปทำธุระในวันหยุดราชการ ขณะดำรงตำแหน่งระหว่างปี 54

ศาลสั่งจำคุกอดีต ผอ.สถานพินิจจังหวัดเพชรบูรณ์ ฐานใช้รถหลวงทำธุระส่วนตัว เปิดเผยขึ้นเมื่อวันที่ 3 ต.ค. ผู้สื่อข่าวรายงานว่าเมื่อวันที่ 24 ก.ย. ศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบภาค 6 อ่านคำพิพากษาคดีหมายเลขดำที่ อท.12/2561 ที่พนักงานอัยการสำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายคดีปราบปรามการทุจริต 1 ภาค 6 เป็นโจทก์ฟ้องนางนุสรา แสนนาม อดีต ผอ.สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดเพชรบูรณ์ ในความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ

โจทก์ฟ้องว่า เมื่อวันที่ 11 พ.ย.51 จำเลยมารับตำแหน่งเป็น ผอ.สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดเพชรบูรณ์ พักอาศัยอยู่ที่โรงแรมเอส อาร์สาขา 4 จ.เพชรบูรณ์ อยู่ห่างจากสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดเพชรบูรณ์ ประมาณ 1 กิโลเมตร ระหว่างที่จำเลยมารับตำแหน่งดังกล่าว ได้ให้พนักงานขับรถของสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดเพชรบูรณ์ ขับรถส่วนกลางของสำนักงานไปรับที่บ้านพักมายังที่ทำงานตอนเช้าและขับรถจากที่ทำงานไปส่งยังที่พักในตอนเย็น ในช่วงวันจันทร์ถึงวันศุกร์เป็นประจำ กระทั่งต่อมาปี 54 นายรอยพราน พลหลาย และนายธนา บุญชุษะ มาทำหน้าที่พนักงานขับรถของสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดเพชรบูรณ์ ทั้งคู่ใช้รถยนต์ส่วนกลางของสำนักงาน รับส่งจำเลยช่วงวันทำงานทุกวัน โดยหมุนเวียนเปลี่ยนกันทำหน้าที่คนละ 1 สัปดาห์ นอกจากนี้ วันหยุดเสาร-อาทิตย บางวันได้รับคำสั่งจากจำเลยให้ขับรถส่วนกลางของสำนักงานพาจำเลยไปทำธุระส่วนตัว การกระทำของจำเลย ซึ่งเป็นเจ้าพนักงานมีหน้าที่จัดการหรือรักษาทรัพย์ใดๆ ของสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดเพชรบูรณ์ ถือเป็นการใช้อำนาจในตำแหน่งโดยทุจริตอันเสียหายแก่รัฐ และเป็นเจ้าพนักงานปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบให้เกิดความเสียหายแก่ทางราชการ หรือผู้หนึ่งผู้ใดและเป็นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต กระทั่งปี 55 จำเลยย้ายไปดำรงตำแหน่ง ผอ.สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดอุทัยธานี

ต่อมาเมื่อวันที่ 29 มิ.ย.54 มีผู้อ้างชื่อนายพิชัย พรหมพล หัวหน้างานบริหารทั่วไป สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดเพชรบูรณ์ มีหนังสือกล่าวโทษจำเลยถึงเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตภาครัฐ (ป.ป.ท.) ซึ่งต่อมาเลขาธิการ ป.ป.ท.ได้ส่งหนังสือกล่าวหาเรื่องเรียนดังกล่าวไปยังเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ หรือ ป.ป.ช.

ต่อมาเลขาธิการ ป.ป.ช.ส่งสำนวนให้พนักงานสอบสวนดำเนินการตาม ป.วิ อาญา ม.89/2 แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2544 กระทั่งวันที่ 17 มิ.ย.60 พนักงานสอบสวนแจ้งข้อกล่าวหาแก่จำเลย ขอให้ลงโทษตามประมวลกฎหมายอาญา ม.151 และ 157 จำเลยให้การปฏิเสธ

ศาลพิเคราะห์แล้วเห็นว่า คดีมีปัญหาต้องวินิจฉัยว่าจำเลยกระทำผิดตามฟ้องหรือไม่ โจทก์มีนายธนาและนาย รอยพราน เบิกความถึงเหตุการณ์ที่ได้รับคำสั่งจากจำเลย มีรายละเอียดสอดคล้องต้องกัน การนำรถยนต์ ส่วนกลางไปใช้รับส่งจำเลยดังกล่าว เป็นเรื่องผิดระเบียบและกฎหมาย อาจทำให้พยานทั้งสองต้องได้รับโทษ ไปด้วย จึงเป็นการผิดวิสัยที่พยานทั้งสองจะปั้นแต่งเรื่องนี้อาจมีผลร้ายต่อตนขึ้นมา ทำให้เชื่อว่าพยานทั้งสอง เบิกความไปตามจริง ขณะที่พยานหลักฐานที่ฝ่ายจำเลยอ้างมาในการโต้สวนไม่มีน้ำหนักหักล้างพยานโจทก์ การกระทำของจำเลยจึงเป็นการใช้อำนาจในตำแหน่งโดยทุจริตอันเป็นการเสียหายแก่สถานพินิจและคุ้มครอง เด็กและเยาวชนจังหวัดเพชรบูรณ์ อันเป็นความผิดตามประมวลกฎหมายอาญาม.151 พิพากษาจำเลยมีความผิดตามประมวลกฎหมาย อาญา ม. 151 ลงโทษจำคุก 5 ปี

○ (๓๑)

คำพิพากษา

สำหรับศาลใช้

คดีหมายเลขดำที่ อท. ๑๒/๒๕๖๑

คดีหมายเลขแดงที่ อท. ๓๓/๒๕๖๑

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบภาค ๖

วันที่ ๒๔ เดือน กันยายน พุทธศักราช ๒๕๖๑

ความอาญา

ระหว่าง	{	พนักงานอัยการ สำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายคดีปราบปรามการทุจริต ๑ ภาค ๖	โจทก์
		นางนุสรรา แสนนาม	จำเลย

เรื่อง ความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ

โจทก์ฟ้องว่า ขณะเกิดเหตุ จำเลยดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดเพชรบูรณ์ เป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๔ ประกอบมาตรา ๘๔ (๘) และตามประกาศคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เรื่องกำหนดตำแหน่งผู้อำนวยการระดับต้นหรือเทียบเท่าขึ้นไป ข้อ ๓ และ ข้อ ๔ (ค) และเป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา ตามพระราชบัญญัติศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๓ มาตรา ๕๓ โดยจำเลยมีหน้าที่รับผิดชอบในกิจการทั้งปวงตลอดจนการปกครองบังคับบัญชาของ

/พนักงานสถานพินิจ

○ (๓๑ พ.)

สำหรับศาลใช้

- ๒ -

พนักงานของสถานพินิจนั้น และมีอำนาจหน้าที่เช่นเดียวกับพนักงานคุมประพฤติและพนักงาน
สังคมสงเคราะห์ รวมทั้งอำนาจหน้าที่อื่น ตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้หรือตามกฎหมายอื่น
ตามพระราชบัญญัติศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๓
มาตรา ๓๗ รวมถึงมีหน้าที่ในการจัดการหรือรักษาทรัพย์สินใด ๆ ของสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและ
เยาวชนจังหวัดเพชรบูรณ์ซึ่งอยู่ในความดูแล เมื่อวันที่ ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๑ จำเลยมารับตำแหน่ง
เป็นผู้อำนวยการสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดเพชรบูรณ์ และพักอาศัยอยู่ที่โรงแรม
เอส อาร์ สาขา ๔ จังหวัดเพชรบูรณ์ ซึ่งอยู่ห่างจากสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัด
จังหวัดเพชรบูรณ์ ประมาณ ๑ กิโลเมตร โดยระหว่างที่จำเลยมารับตำแหน่งดังกล่าว จำเลยให้พนักงาน
ขับรถของสำนักงานสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดเพชรบูรณ์ ขับรถส่วนกลาง
ของสำนักงานไปรับจากที่พักมายังที่ทำงานในตอนเช้า และขับรถจากที่ทำงานไปส่งกลับที่พักในตอนเย็น
หลังเลิกงานในช่วงวันจันทร์ถึงวันศุกร์อยู่เป็นประจำ จนกระทั่งต่อมาในปี ๒๕๕๔ ได้มีนายรอยพราน
พลหลาย และนายธนา บุญชูยะ มาทำหน้าที่พนักงานขับรถของสำนักงานสถานพินิจและคุ้มครองเด็ก
และเยาวชนจังหวัดเพชรบูรณ์ โดยทั้งสองคนดังกล่าวได้ใช้รถยนต์ส่วนกลางของสำนักงานไปทำการ
รับ-ส่ง จำเลยในช่วงวันทำงานแทบจะทุกวัน โดยในตอนเช้าของทุกวัน ส่วนใหญ่เวลาประมาณ
๘ นาฬิกา ต้องไปรับจำเลยจากบ้านพักซึ่งเป็นอพาร์ทเมนท์อยู่บริเวณห้างสรรพสินค้า เอส อาร์ สาขา ๔

/ยานวัดเพชรวาราม

○ (๓๑ พ.)

สำหรับศาลใช้

- ๓ -

ย่านวัดเพชรวราราม ไปส่งที่สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดเพชรบูรณ์ จากนั้น
หลังเลิกงานแล้วส่วนใหญ่ในเวลาประมาณ ๑๗ นาฬิกา ต้องขับรถส่วนกลางของสำนักงานเพื่อไปส่ง
จำเลยยังบ้านพักดังกล่าว ทั้งนี้นายธนา บุญชูยะ และนายรอยพราน พลหลาย ได้หมุนเวียนเปลี่ยนกัน
ทำหน้าที่คนละ ๑ สัปดาห์ นอกจากนี้ในวันหยุดเสาร์-อาทิตย์ บางวันก็ได้รับคำสั่งจากจำเลยให้ขับรถ
ส่วนกลางของสำนักงาน เพื่อพาจำเลยไปทำธุระส่วนตัว การกระทำดังกล่าวของจำเลยซึ่งเป็น
เจ้าพนักงานมีหน้าที่จัดการหรือรักษาทรัพย์สิน ๑ ของสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัด
เพชรบูรณ์ เป็นการใช้อำนาจโดยตำแหน่งโดยทุจริต อันเป็นการเสียหายแก่รัฐ และเป็นเจ้าพนักงาน
ปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน
จังหวัดเพชรบูรณ์ ทางราชการหรือผู้หนึ่งผู้ใด และเป็นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต จนกระทั่งปี ๒๕๕๕
จำเลยได้รับคำสั่งย้ายไปดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัด
อุทัยธานี เหตุเกิดที่ตำบลในเมือง อำเภอเมืองเพชรบูรณ์ จังหวัดเพชรบูรณ์ ต่อมาวันที่ ๒๙ มิถุนายน
๒๕๕๕ ได้มีผู้อ้างชื่อนายพิชัย พรหมพล หัวหน้างานบริหารทั่วไป สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน
จังหวัดเพชรบูรณ์มีหนังสือกล่าวโทษจำเลยถึงเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริต
ภาครัฐ (ป.ป.ท) ซึ่งต่อมาเลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ท. ได้ส่งหนังสือกล่าวหาเรื่องเรียนจำเลยในกรณี
ดังกล่าวมายังเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (ป.ป.ช.) ต่อมา

/เลขาธิการ

○ (๓๑ พ.)

สำหรับศาลใช้

- ๔ -

เลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้ส่งสำนวนให้พนักงานสอบสวนดำเนินการ ตามประมวลกฎหมาย
วิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๘๘/๒ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและ
ปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๔ ต่อมาวันที่ ๑๗ มิถุนายน
๒๕๖๐ พนักงานสอบสวนแจ้งข้อหาแก่จำเลยและทำการสอบสวนแล้ว ขอให้ลงโทษตามประมวล
กฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๑, ๑๕๗

จำเลยให้การปฏิเสธ

พิเคราะห์รายงานและสำนวนการสอบสวนของพนักงานสอบสวนที่โจทก์อ้างส่ง เอกสาร
หมาย จ. ๑ ถึง จ. ๓๑ และเอกสารหมาย ล. ๑ ถึง ล. ๑๒ ที่จำเลยอ้างส่งประกอบการพิจารณา
สืบพยานหลักฐานเพิ่มเติมของศาลแล้ว ข้อเท็จจริงเบื้องต้นรับฟังได้ว่า ขณะเกิดเหตุจำเลยดำรงตำแหน่ง
ผู้อำนวยการสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดเพชรบูรณ์ สังกัดกรมพินิจและคุ้มครองเด็ก
และเยาวชน กระทรวงยุติธรรม เมื่อวันที่ ๒๙ มิถุนายน ๒๕๕๔ มีผู้อ้างชื่อนายพิชัย พรมพล หัวหน้างาน
บริหารทั่วไปสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดเพชรบูรณ์มีหนังสือกล่าวโทษจำเลยถึง
เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตภาครัฐ (ป.ป.ท.) ต่อมาเลขาธิการ
คณะกรรมการ ป.ป.ท. ส่งหนังสือกล่าวหาร้องเรียนจำเลยดังกล่าวมายังเลขาธิการคณะกรรมการป้องกัน
และปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (ป.ป.ช.) ต่อมาวันที่ ๗ กันยายน ๒๕๕๔ เลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช.

/ส่งสำนวน

- ๕ -

ส่งสำนวนให้พนักงานสอบสวนดำเนินการตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ตามมาตรา ๘๘/๒ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ. ศ. ๒๕๔๒ ต่อมาวันที่ ๑๗ มิถุนายน ๒๕๖๐ พนักงานสอบสวนแจ้งข้อหาแก่จำเลย ชั้นสอบสวนจำเลยให้การปฏิเสธคดีมีปัญหาต้องวินิจฉัยว่าจำเลยกระทำความผิดตามฟ้องหรือไม่ นายธนา บุญชุษะ และนายรอยพราน พลหลาย เบิกความประกอบถ้อยคำที่ตนให้ไว้ต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ของ ป.ป.ช. เอกสารหมาย จ. ๑๗ และ จ. ๑๘ ได้ความโดยสรุปว่า เมื่อปี ๒๕๕๔ พยานทั้งสองเข้าทำงานเป็นพนักงานขับรถของสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดเพชรบูรณ์ จำเลยซึ่งขณะนั้นดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสถานพินิจและคุ้มครองเด็กจังหวัดเพชรบูรณ์ สั่งให้พยานทั้งสองขับรถยนต์ส่วนกลางของสถานพินิจฯ ซึ่งมีอยู่ ๓ คัน แล้วแต่ว่าคันใดจะว่าง ไปรับส่งจำเลยระหว่างที่พักของจำเลยกับสถานพินิจฯ เป็นประจำทุกวัน โดยในตอนเช้าของทุกวัน ส่วนใหญ่เวลาประมาณ ๘ นาฬิกา ต้องไปรับจำเลยจากที่พักซึ่งเป็นอพาร์ทเมนท์อยู่บริเวณห้างสรรพสินค้า เอส อาร์ สาขา ๔ ย่านวัดเพชรวราราม ไปส่งที่สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดเพชรบูรณ์ จากนั้นหลังเลิกงานแล้วส่วนใหญ่ในเวลาประมาณ ๑๗ นาฬิกา ต้องขับรถยนต์ส่วนกลางเพื่อไปส่งจำเลยยังบ้านพักดังกล่าว โดยพยานทั้งสองได้หมุนเวียนเปลี่ยนกันทำหน้าที่คนละ ๑ สัปดาห์ นอกจากนี้ในวันหยุดเสาร์อาทิตย์บางวันก็ได้รับคำสั่งจากจำเลยให้ขับรถยนต์ส่วนกลางเพื่อพาจำเลยไปทำธุระส่วนตัว โดยก่อนหน้าที่พยานทั้งสองจะเข้ามาทำหน้าที่

/พนักงานขับรถ

○ (๓๑ พ.)

สำหรับศาลใช้

- ๖ -

พนักงานขับรถได้รับคำแนะนำจากพนักงานขับรถคนเดิมถึงวิธีการขับรถรับส่งจำเลยให้ทราบเพื่อที่
พยานทั้งสองจะได้ปฏิบัติให้ถูกต้องและถูกใจจำเลย การนำรถยนต์ส่วนกลางไปรับส่งจำเลยดังกล่าว
ตนทราบว่า เป็นการกระทำที่ไม่ถูกต้องตามระเบียบและกฎหมายของทางราชการแต่ตนจำต้องทำเพราะเป็น
ผู้ใต้บังคับบัญชาของจำเลย เห็นว่า นายธนา กับนายรอยพราน เป็นประจักษ์พยานเบิกความถึงเหตุการณ์
ที่ได้รับคำสั่งจากจำเลยให้นำรถยนต์ส่วนกลางไปรับส่งจำเลยมีรายละเอียดสอดคล้องต้องกัน การนำ
รถยนต์ส่วนกลางไปใช้รับส่งจำเลยดังกล่าวเป็นเรื่องผิดระเบียบและกฎหมายซึ่งอาจทำให้พยานทั้งสอง
ต้องได้รับโทษไปด้วย จึงเป็นการผิดวิสัยที่พยานทั้งสองจะปั้นแต่งเรื่องซึ่งอาจมีผลร้ายต่อตนขึ้นมา
เพื่อปรักปรำจำเลยโดยไม่มีมูลความจริง ประกอบกับพยานทั้งสองเคยเป็นผู้ใต้บังคับบัญชาของจำเลย
โดยไม่ปรากฏว่าเคยมีสาเหตุโกรธเคืองกับจำเลยมาก่อนจึงไม่มีเหตุที่จะกลั่นแกล้งให้ร้ายจำเลย เชื่อว่า
พยานทั้งสองเบิกความไปตามความจริง นอกจากนี้ยังมีนายกองจักร บุตรศิริ พนักงานคุมประพฤติชำนาญการ
สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดเพชรบูรณ์ เบิกความประกอบถ้อยคำที่เคยให้ไว้
ต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ของ ป.ป.ช. ตามเอกสารหมาย จ. ๑๙ นายกัมปนาท อภิสุข พนักงานคุมประพฤติ
ชำนาญการ สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดเพชรบูรณ์ ให้ถ้อยคำไว้ต่อพนักงานเจ้าหน้าที่
ของ ป.ป.ช. ตามเอกสารหมาย จ. ๒๐ และนายโกมล ลู่ทอง นักจัดการงานทั่วไปชำนาญการ สถานพินิจ
และคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดเพชรบูรณ์ ให้ถ้อยคำไว้ต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ของ ป.ป.ช.

/ตามเอกสาร

○ (๓๑ พ.)

สำหรับศาลใช้

- ๗ -

ตามเอกสารหมาย จ.๒๑ สอดคล้องต้องกันได้ความโดยสรุปว่า เมื่อประมาณปี ๒๕๕๑ ถึงปี ๒๕๕๕ ช่วงที่
จำเลยดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดเพชรบูรณ์ พยานทั้งสาม
พบเห็นว่าจำเลยสั่งให้พนักงานขับรถยนต์ส่วนบุคคลกลางใช้รถยนต์ส่วนบุคคล ๓ คัน แล้วแต่คันใดจะว่าง
ไปรับส่งจำเลยแทบทุกวันโดยจะหมุนเวียนสับเปลี่ยนกันทำหน้าที่คนละ ๑ สัปดาห์ สอดคล้องกับที่
นายธนาและนายรอยพรานเบิกความอันเป็นการสนับสนุนให้รับฟังได้ว่ามีเหตุการณ์ดังกล่าวเกิดขึ้นจริง
พยานหลักฐานที่ได้จากการไต่สวนพยานโจทก์มีน้ำหนักให้รับฟัง ส่วนที่จำเลยอ้างว่า จำเลยไม่เคยสั่งให้
พนักงานขับรถยนต์ของสถานพินิจฯ นำรถยนต์ส่วนบุคคลไปใช้รับส่งจำเลยระหว่างที่พักกับที่ทำงาน
หรือใช้ให้ขับรถไปส่งทำธุระในวันหยุดราชการ โดยหลังจากที่จำเลยย้ายมารับราชการเป็นผู้อำนวยการ
สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดเพชรบูรณ์ จำเลยอาศัยซ้อนท้ายรถจักรยานยนต์
ของนางสาวสุภาพรหรือสุชญา หล้าเมือง ซึ่งทำงานอยู่ที่เดียวกัน ไปและกลับระหว่างที่พักกับที่ทำงาน
นอกจากนี้ยังมีเจ้าหน้าที่ซึ่งอยู่ในที่ทำงานเดียวกันกับจำเลย คือ นางศรีวิภา บุญพรม นางสาวศรัญญา
ป้อมพัว และนายเทิดธรรม อติชัยเดชรินทร์ ช่วยเหลือรับส่งจำเลยไปและกลับระหว่างที่พักกับที่ทำงาน
รวมถึงขับรถไปส่งจำเลยในวันหยุดราชการ การให้พนักงานขับรถไปรับส่งจะมีเฉพาะกรณีที่จำเลยต้องไป
ปฏิบัติราชการนอกพื้นที่และเส้นทางเดินรถจะต้องผ่านที่พักของจำเลยอยู่แล้วเท่านั้น นอกจากนี้
วิธีการและระเบียบว่าด้วยการใช้รถส่วนบุคคลจะต้องใช้เพื่อกิจการอันเป็นส่วนรวมของราชการและเพื่อ

/ประโยชน์

○ (๓๑ พ.)

สำหรับศาลใช้

- ๘ -

ประโยชน์ของทางราชการเท่านั้น และผู้ที่มีความจำเป็นต้องใช้รถต้องทำเรื่องขออนุญาตใช้รถส่วนกลาง ต่อหัวหน้างานที่ควบคุมดูแลการใช้รถและพนักงานขับรถจะต้องจดบันทึกการใช้รถทุกครั้งอย่างละเอียด หลังจากเสร็จสิ้นภารกิจตามบันทึกการใช้รถและเอกสารการขออนุญาตใช้รถเอกสารหมายเลข ๑๒ ถ้อยคำของนายธนาและนายรอยพรานจึงขัดแย้งกับบันทึกการใช้รถดังกล่าว โดยจำเลยมีนายพงษ์ขวัญเจริญ พนักงานขับรถยนต์ในช่วงที่จำเลยย้ายมาดำรงตำแหน่งเป็นผู้อำนวยการสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดเพชรบูรณ์ ช่วงปี ๒๕๕๑ ถึงปี ๒๕๕๒ นางสาวสุภาพรหรือสุชญา หล้าเมือง และนางอรวรรณ จำปา มาเบิกความสนับสนุนว่าจำเลยไม่เคยมีพฤติการณ์นำรถยนต์ส่วนกลางของสถานพินิจฯ ไปใช้เป็นการส่วนตัวหรือนำไปทำธุระส่วนตัวนั้น เห็นว่า ในชั้นสอบสวนจำเลยไม่เคยให้การว่า จำเลยอาศัยซ้อนท้ายรถจักรยานยนต์ ของนางสาวสุภาพรไปกลับระหว่างที่พักกับที่ทำงานหรือได้ให้เจ้าหน้าที่คนอื่นของสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดเพชรบูรณ์มารับส่งจำเลยแต่อย่างใด ข้ออ้างของจำเลยน่าจะเป็นข้อแก้ตัวที่เพิ่งคิดขึ้นมาในภายหลังจึงมีน้ำหนักน้อย ทั้งการที่จำเลยให้ผู้ได้บังคับบัญชานำรถส่วนตัวมารับส่งจำเลยเดินทางไปกลับระหว่างที่พักกับที่ทำงานเป็นระยะเวลานานหลายปีทั้ง ๆ ที่จำเลยสามารถขับรถยนต์ได้โดยมีใบอนุญาตขับรถยนต์ตลอดชีพนับเป็นเรื่องไม่สมเหตุสมผล ประกอบกับในชั้นสอบสวน พนักงานสอบสวนสอบถามจำเลยว่าจะอ้างพยานบุคคล

/พยานเอกสาร

○ (๓๑ พ.)

สำหรับศาลใช้

- ๙ -

พยานเอกสารหรือพยานวัตถุใด ๆ ต่อพนักงานสอบสวนหรือไม่ จำเลยตอบว่าไม่ขออ้างพยานบุคคลพยานเอกสารหรือพยานวัตถุใด ๆ ในขณะนี้ หากภายหลังมีพยานหลักฐานจำเลยจะนำมามอบให้พนักงานสอบสวนในทันที การที่จำเลยไม่ระบุอ้างพยานบุคคลตามที่จำเลยนำมาสืบสนับสนุนในคดีนี้ ในขณะที่พนักงานสอบสวนสอบถามในทันที ทั้งที่อยู่ในวิสัยที่จะอ้างได้จึงทำให้พยานหลักฐานที่จำเลยนำมาเบิกความสนับสนุนด้วยคำของจำเลยนั้นมีน้ำหนักน้อย สำหรับพยานปากนายพงษ์ ขวัญเจริญ กับนายณัฐพงษ์ อ่องอึ้ง ซึ่งเคยเป็นพนักงานขับรถของสถานพินิจฯ เบิกความและให้ถ้อยคำทำนองเดียวกันว่า ตนไม่เคยนำรถยนต์ส่วนบุคคลไปรับส่งจำเลยเป็นการส่วนตัวนั้น เห็นว่า การนำรถยนต์ส่วนบุคคลไปใช้รับส่งจำเลยเป็นการส่วนตัวเป็นเรื่องผิดระเบียบและกฎหมายซึ่งอาจทำให้ตนต้องรับโทษด้วย พยานทั้งสองอาจให้ถ้อยคำไปในลักษณะดังกล่าวเพื่อปกป้องตนเอง คำเบิกความของนายพงษ์และถ้อยคำของนายณัฐพงษ์จึงไม่มีน้ำหนักหักล้างคำเบิกความของนายธนา กับนายรอยพรานได้ ส่วนที่จำเลยอ้างว่าในการใช้รถยนต์ส่วนบุคคล พนักงาน-ขับรถจะต้องจดบันทึกการใช้รถอย่างละเอียดหลังจากเสร็จสิ้นภารกิจ แต่คำเบิกความของนายธนา กับนายรอยพรานขัดแย้งกับที่ได้จดบันทึกไว้ในบันทึกการใช้รถเอกสารหมายเลข ล. ๑๒ นั้น เห็นว่า บันทึกการใช้รถดังกล่าวเป็นหลักฐานแสดงถึงการใช้รถยนต์ส่วนบุคคลที่ถูกต้องตามระเบียบและกฎหมาย แต่การนำรถยนต์ส่วนบุคคลไปใช้รับส่งจำเลยอันเป็นการผิดระเบียบและกฎหมายนั้นย่อมไม่มีผู้ใดบันทึกเพื่อเป็นหลักฐาน

/กล่าวร้าย

กล่าวร้ายต่อตัวเอง ดังนั้น บันทึกการใช้รถดังกล่าวจึงไม่ใช่หลักฐานที่จำเลยจะนำมาอ้างเพื่อให้ตนเอง
พ้นผิดได้ พยานหลักฐานที่ฝ่ายจำเลยอ้างในการโต้สวนจึงไม่มีน้ำหนักหักล้างพยานโจทก์ เมื่อขณะ
เกิดเหตุจำเลยดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดเพชรบูรณ์
มีอำนาจหน้าที่ในการอนุญาตให้ใช้รถยนต์ส่วนบุคคลของสถานพินิจฯ จำเลยจึงเป็นเจ้าพนักงาน
ซึ่งมีหน้าที่จัดการหรือรักษารถยนต์ส่วนบุคคลซึ่งเป็นทรัพย์สินของสถานพินิจฯ การที่จำเลยมีคำสั่ง
ให้พนักงานขับรถใช้รถยนต์ส่วนบุคคลรับส่งจำเลยระหว่างที่พักกับที่ทำงานเป็นประจำ และมีคำสั่ง
ให้พนักงานขับรถนำรถยนต์ส่วนบุคคลพาจำเลยไปทำธุระส่วนตัวในวันเสาร์และอาทิตย์ การกระทำ
ของจำเลยจึงเป็นการใช้อำนาจในตำแหน่งโดยทุจริตอันเป็นการเสียหายแก่สถานพินิจและคุ้มครองเด็ก
และเยาวชนจังหวัดเพชรบูรณ์ อันเป็นความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๑ และยังเป็น
ความผิดฐานเป็นเจ้าพนักงานปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริตตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๗ แต่การ
กระทำของจำเลยเมื่อเป็นความผิดตามบทเฉพาะตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๑ แล้วจึงไม่
จำต้องปรับบทประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๗ ซึ่งเป็นบททั่วไปอีก

อนึ่ง แม้ภายหลังจำเลยกระทำความผิด ได้มีพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวล
กฎหมายอาญา (ฉบับที่๒๖) พ.ศ.๒๕๖๐ มาตรา ๗ ให้ยกเลิกอัตราโทษในมาตรา ๑๕๑ และให้ใช้
อัตราโทษใหม่แทน แต่กฎหมายที่แก้ไขใหม่ไม่เป็นคุณแก่จำเลย จึงต้องใช้กฎหมายที่ใช้ในขณะกระทำ

○ (๓๑ พ.)

สำหรับศาลใช้

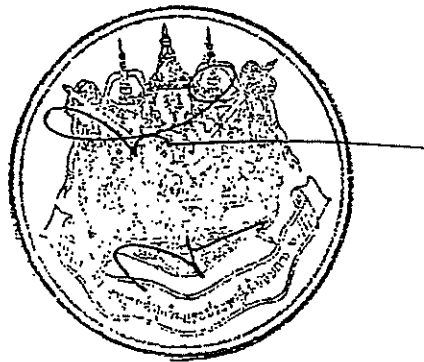
- ๑๑ -

ความผิดบังคับแก่จำเลยตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓

พิพากษาว่า จำเลยมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๑ (เดิม) จำคุก ๕ ปี/

นายสหวิทย์ ธรรมसानุกุล

นายสมเกียรติ อัจฉิตต์ตระกูล

วรกัญญา/พิมพ์
อภิสิทธิ์/ทาน

ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยรราชการ พ.ศ. 2523
แก้ไขเพิ่มเติมโดยระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยรราชการ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2530
(ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2535 (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2538 (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2541

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี เรื่องการใช้และรักษารถยนต์นั่ง
พ.ศ. 2501 คณะรัฐมนตรีจึงมีมติให้วางระเบียบไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยรราชการ พ.ศ. 2523”

ข้อ 2 ให้ยกเลิกระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีเรื่องการใช้และรักษารถยนต์นั่ง พ.ศ. 2501
บรรดาคณะรัฐมนตรี ระเบียบ ข้อบังคับ หรือคำสั่งอื่นใดในส่วนที่กำหนดไว้แล้ว
ในระเบียบนี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับข้อกำหนดแห่งระเบียบนี้ ให้ใช้ระเบียบนี้แทน

ข้อ 3 ระเบียบนี้ใช้สำหรับรถยนต์และรถจักรยานยนต์ของส่วนราชการ ส่วนราชการใดมีเหตุ
พิเศษซึ่งไม่สามารถปฏิบัติตามระเบียบนี้ได้บางกรณี ให้รัฐมนตรีเจ้าสังกัดเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณา

การเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาในวรรคก่อน ในส่วนราชการผู้เสนอคณะรัฐมนตรีขอทราบ
ความเห็นและข้อพิจารณาของคณะกรรมการตามข้อ 22 เพื่อประกอบการพิจารณาของคณะรัฐมนตรีด้วย

หมวด 1

บททั่วไป

ข้อ 4 ในระเบียบนี้

“ส่วนราชการ” หมายความว่า กระทรวง ทบวง กรม สำนักงานหรือหน่วยงานอื่นใดของรัฐทั้ง
ในส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค หรือในต่างประเทศ แต่ไม่รวมถึงรัฐวิสาหกิจ หน่วยงานตามกฎหมาย ว่าด้วยระเบียบ
การบริหารส่วนท้องถิ่น หรือหน่วยงานอื่นซึ่งมีกฎหมายบัญญัติให้มีฐานะเป็นราชการบริหารส่วนท้องถิ่น

“หัวหน้าส่วนราชการ”

ในราชการบริหารส่วนกลาง หมายความว่า อธิบดีหรือหัวหน้าส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่น
และมีฐานะเป็นกรมตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน และกฎหมายว่าด้วยการปรับปรุงกระทรวง
ทบวง กรม

ในราชการบริหารส่วนภูมิภาค หมายความว่า ผู้ว่าราชการจังหวัด

“ปลัดกระทรวง” หมายความว่า ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี และปลัดทบวง

“ข้าราชการ” หมายความว่า ลูกจ้างของส่วนราชการด้วย

“รถประจำตำแหน่ง” หมายความว่า รถยนต์ที่ทางราชการจัดให้แก่ข้าราชการผู้ดำรงตำแหน่ง
ตามที่กำหนดไว้ในระเบียบนี้